

A FURT SE JEDE - XV.

Pondělí, 09. června 2008

A tak jsme jednoho dne dorazili do Death Valley, do místa s podivným jménem Stovepipe Wells. Prý tohle jméno dostalo od prvních pionýrů, kteří zde našli vodu a označili ten pramen komínovou rourou. Určili nám tam místo k zaparkování u Bydlíka, s plným připojením (voda, elektřina, TV, kanalizace a za připlátek i telefon) za celých 25 dolarů týdně.

Práce to byla sice dost tvrdá, ale lidé tam byli úplně neuvěřitelní. Kdykoli jsem se topila díky neschopnosti rozumět prapodivným přízvukům lidí nejen z celého světa, ale hlavně z různých koutů Ameriky samotné, vždycky byl někdo nápomocný poblíž. Byla doba Dne Děkuvzdání, snad největšího amerického svátku, a tak byl celý Stovepipe Wells plný. Motel, parkoviště pro bydlíky, spousta lidí na silnici - a všichni chtěli jíst. Zkrátka jsem byla hozena do dravého proudu bez varování - a plav jak umíš. Byla tam jedna stará zkušenostmi obohacená servírka, která vždycky přesně věděla, jak protivné zákaznicky utímit. Jednou se jí někdo vyptával, jestli jsou ta vajíčka skutečně čerstvá. Pamatuji její odpověď: "Zaručeně, pane, dneska ráno jsem pro ně běžela až do Pahrumpu (másteček asi 100 mil daleko), jenom abyste mohli mít ke snídani čerstvá vejce!" Pak šla do kuchyně a cestou si brambory: "Bibouni, místo aby byli rádi, že v takovýchle pustinách vůbec nějaká vajíčka dostanou!" No ale nakonec všechno nějak přešlo, bylo po Novém roce, provoz se uklidnil - a já si konečně začala vžívat okolí. Týdnu málo začal dost iritovat poznatek, že se tu nikdy a nic nemění. Všechny útrpy byly každé ráno na svých místech, přesně tak, jak jsem je tam předchozího večera zanechala. Někdy má ta absolutní neměnnost dohnala k tomu, jsem schválně některé kameny obracela nebo odkopávala kam jinam, když jsem venčila pejskovou. Jenže přitom procházce ty zatracené balvany byly zase přesně tam, kde jsem je nechala. Nikdy tu nic nového nevyrostlo, nic se nepohnulo a největší událostí sezóny byl jednou jedinkrát čerstvý sníh na kopci hned za námi. Ale ani ten sníh se nedostal až k nám. Linc se spokojeně zabydlil, našel si kamaráda, manžela jedné servírky, který také nepracoval, společně popíjeli pívínko a diskutovali o životě. Měl tam erární jídlo za 2 dolary denně, spřízněný dušičky a nic moc na práci - a tak se roznemohl... Česky